

Міншчына ўнікальная

СПАДЧЫНА ПРАЗ ІНТЭРНЭТ

У Слуцкім цэнтры дзіцячай творчасці навучэнцаў заўсёды выходзілі на прыкладна традыцыйнай народнай культуры, пачуцці любові да свайго краю. У Год малой радзімы гэтая работа набыла новае гучанне.

— Дзеці выязджаюць у мясціны, дзе жывуць іх бабулі, дзядулі, дзе нарадзіліся іх бацькі. На ўроках выяўленчага мастацтва яны малююць хаты, падворкі, вуліцы, пейзажы, дарагія сэрцу іх блізкіх. На практыцы спасцігаюць характэрнае беларускай прыроды, прыгажосць душы сваіх продкаў, іх традыцыі і побыт, унікальнасць, самабытнасць кожнага кутка Беларусі. Свае работы выхаванцы дэманструюць на міні-выстаўках, — адзначае

Такая замалёўка з вясковага жывага вобразна расказвае пра малую Радзіму.

дырэктар цэнтра Вольга Ярашэвіч.

У межах летняга аздараўлення быў запушчаны праект «Магія кодаў», за які атрымалі дыплом першай ступені на рэспубліканскім конкурсе. Сутнасць яго ў тым, што дзеці спазнаюць

сваю краіну шляхам выкарыстання QR-кодаў. Асабліва ўвага — вывучэнню культурных традыцый, гісторыі Слуцкіны.

— У межах праекта будзем знаёміць дзяцей з культурнай спадчынай Слуцка, вучонымі, знакамітым

людзьмі, пачэснымі землякамі, — кажа метадыст цэнтра Вольга Шэйко.

Праект стартаваў у мінулым годзе і працягнецца да 2020-га. Ён прадугледжвае самыя разнастайныя мерапрыемствы: мастацкія, творчыя, забаўляльныя, віктарыны, конкурсы. Сучас-

ныя дзеці амаль з палёнак валодаюць інтэрнэтам. Таму педагогі імкнуцца накіраваць іх інтарэс у патрэбным кірунку пры дапамозе найноўшых інфармацыйных тэхналогій, паколькі звычайныя формы навучання не маюць такога эфекту. Напрыклад, правялі QR-віктарыну «Традыцый-

ныя абрадавыя стравы беларусаў». З дапамогай кодаў дзеці вывучалі назвы нацыянальных страў, іх рэцэптуру. Адкрыццём для іх сталі і верашчака, і дзеруны.

А падчас мерапрыемства «Вусны партрэт княгіні Слуцкіны» выхаванцы пазнаёміліся з вядомымі гістарычнымі асобамі — Анастасіяй Слуцкай і Сафіяй Слуцкай. Фільм з дакументальнымі сведчаннямі аб заступніцах зямлі Слуцкай вельмі ўсіх уразіў. Віктарына праходзіла ў інтэрактыўнай форме. Гістарычная шоу-прэзентацыя абрадавага свята Пакровы зноў жа адбылася з выкарыстаннем сучасных тэхналогій.

Праект працягваецца, наперадзе шмат цікавага і пазнавальнага.

Таццяна ЛАЗОЎСКАЯ.
Фота Яўгена ПЯСЕЦКАГА.

Заняткі з юнымі мастакамі праводзіць педагог Алена ЧЫЖЫК.

МАЙСТЭРНЯ СЯРОД КНІГ

Аўтарская лялька
захапіла чытачоў
гродзенскай бібліятэкі

Творчы патэнцыял сваіх чытачоў раскрыла загадчыца бібліятэкі-філіяла № 3 Гродна Іна Сотнікава. Яна скончыла курсы па вырабе аўтарскай лялькі і вырашыла знайсці аматараў сярод сваіх чытачоў. І гэта ўдалося. Так на базе бібліятэкі пачаў дзейнічаць клуб «Гарадзенская лялька», якому сёлета споўнілася пяць гадоў.

Пляцоўка для хобі

Сюды можа прыйсці кожны, хто хоча тварыць. Аматары лялькі ўпэўнены: калі чалавек не ўмее, але вельмі жадае, у яго ўсё атрымаецца. Можна, не шэдэўр, але гэта будзе твор. Варта толькі ўзяць у рукі палімерную гліну. Зараз аматарскі клуб «Гарадзенская лялька» аб'ядноўвае больш за 30 жанчын.

— Бібліятэка — гэта не толькі месца, дзе захоўваюцца кнігі, яна можа быць і культурным цэнтрам, творчай пляцоўкай, куды прыходзяць гараджане, каб карысна і цікава правесці свой вольны час, — разважае Іна Сотнікава.

У бібліятэцы-філіяле № 3 Гродна працуе не толькі клуб. Тут створаны адзіны ў Гродне музей аўтар-

У тэму

Музей лялькі створаны на базе Індурскага цэнтра культуры Гродзенскага раёна, дзе ўжо некалькі гадоў ладзяць брэндавае свята. У лялечнай экспазіцыі прадстаўлены экспанаты рознага прызначэння, тэхнікі і тэрміну выканання, а ў стварэнні музея маглі прыняць удзел усе, хто пажадаў. Сабрана каля 300 экспанатаў.

скай лялькі. Перш чым расказаць аб экспанатах, загадчыца бібліятэкі робіць экскурс у тэхналогію. Аказваецца, у кожнага майстра ёсць свае нюансы.

— Тут прадстаўлены лялькі з палімернай гліны, якія робяцца ўручную. Твар, рукі, ногі лепяцца і замацоўваюцца на провалачным каркасе, тулава робіцца з сінтэпону альбо іншых тканін, — расказвае суразмоўніца. — Я, напрыклад, у адрозненні ад іншых, запякаю адразу не ўвесь выраб, а па частках, а потым замацоўваю кожную дэталю на каркасе. Пасля гэтага ствараецца вобраз, малюецца твар, робяцца валасы, адзенне, аксесуары. Працэс няхуткі. Некаторым здаецца, што ты нешта зляпіў, адзеў з таго, што ёсць — і лялька гатова. А да кожнага вобраза падбіраецца адпаведнае адзенне: гэта і карункі, і лён, і шоўк, і стужкі, гузікі... З некаторымі лялькамі можна і некалькі месяцаў праваджацца.

Арганізатары лічаць важным прыцягнуць сюды тых, хто адчувае ў сабе творчы патэнцыял, але не ведае, дзе яго можна рэалізаваць. Тут гатовы падтрымаць навічок.

— У нас давяральныя адносіны, мы дзеля гэтага і збіраемся, каб дзяліцца, — кажа член клуба Ірына Вараб'ева.

Гран-пры ў конкурсе
Максіма Багдановіча

У музеі сабрана больш за сотню ўнікальных экспанатаў, якія зроблены рукамі чытачоў-аматараў. Звяртае на сябе ўвагу дзяўчына-алень з вельмі галінастымі рагамі. Аказваецца, такім аўтар гэтай работы ўбачыла сімвал Гродна — алены святога Губерта. Жывёла, па задумцы майстра, ператварылася ў прыгожую дзяўчыну, якая выступае ахоўніцай старажытнага горада.

З казкі «Аліса ў краіне цудаў» сышоў да нас сімпатычны Капалюшнік. У вобразе прадуманы ўсе дэталі — скураныя боты, капалюш, шаравары. Усё хоць і мініяцюрае, але вельмі падобнае.

Вось знакаміты і непаўторны Чарлі Чаплін — яго выканала былая медсястра, якая нядаўна стала членам клуба.

— Летась мы рабілі кампазіцыю пра Максіма Багдановіча і ўзялі Гран-пры на абласным фестывалі кнігі. Атрымалі куфар для пікніка.

Пакуль мы прыстасавалі яго пад падстаўку для нашага лялечнага доміка, а летам, думаю, ён нам спатрэбіцца: будзем выбірацца на прыроду з членамі нашага клуба, — будзе планы Іна Сотнікава.

Безумоўна, адным з яскравых экспанатаў музея можна назваць персанажа вядомага фільма «Аватар».

— Некаторыя робяць тэдзі-мішак з тэкстылю, — расказвае Іна Сотнікава. — Іх асаблівасць — дыскавае замацаванне, што дазваляе рухацца галаве і рукам. Тут свае тэхналогіі ў набіўцы, гэта, як правіла, пілавінне. Працэс вырабу працаёмкі, і каштуюць яны нямала. У нас кошт невысокі — 30—40 рублёў, некаторыя майстры прадаюць за 70—80 рублёў.

Аматарскі клуб не ставіць мэтай зарабляць грошы. Членскія ўнёскі і майстар-класы патрабуюць мінімальнага затрата. Музейныя зборы таксама невялікія — ад 50 капеек да 1 рубля. Між тым клуб арганізуе дабрачынныя выстаўкі, збор сродкаў ідзе ў тым ліку для дапамогі бяздомным жывёлам.

Лялькі прыцягваюць

Нядаўна клуб атрымаў заказ выканаць сямейную пару ва ўтульнай абстаноўцы. Іна з Ірынай прадставілі гаспадароў у рэспектабельным выглядзе. Ён — у фрак, капелюшы і пенснэ, яна — у доўгай сукенцы і капелюшы з вэлкам. Абое сядзяць у пакоі, дзе распалены камін. Аўтары не тояць, што ім прыемна было займацца гэтай работай, хоць далёка не ўсё ішло гладка. Тое, што атрымалася, задаволіла гаспадароў.

— Па-першае, гэта эксклюзіў. І калі ты робіш нейкі вобраз, ты пра яго думаеш, выношваеш, укладваеш нешта і са свайго характару і сваіх уяўленняў аб прыгажосці, — упэўнена Ірына Вараб'ева.

Становяцца папулярнымі выстаўкі лялек. Ірына Вараб'ева расказала, што не так даўно пабывала ў Чэхіі і выпадкова трапіла на такую выстаўку ў Празе. Там аказалася прадстаўніца Беларусі са сваімі работамі, што вельмі ўзрадавала гродзенку. Міжнародныя выстаўкі праходзяць і ў нашай краіне. Лялька на працягу стагоддзяў не страчвае сваёй магічнай сілы і па-ранейшаму прыцягвае да сябе.

Маргарыта УШКЕВІЧ.
Фота аўтара.

